

Bramborůk cĀ-tĀ-m snad uĀ¼ tehdy, kdyĀ¼ mĀ-jĀ-m horomĀ, Ā™ickĀ© rybnĀ-ky, kde jdu kolem zdi, za nĀ-Ā¼ je nenĀipadnĀ½ patrovĀ½ hnĀdĀ½ dĀm, kterĀ½ mĀj na prĀĀelĀ- pamĀtnĀ- desku s nĀipisem: ĀœZde se narodil Benedikt RoetzlĀœ, hned vedle je pamĀiteĀnĀ½ dub, pod kterĀ½m si malĀ½ Benek, (jak mu doma Ā™Ā-kali), kdysi moĀ¼nĀj hrĀjval.

Benedikt Roetzl (*1824) se v HoromĀ, Ā™icĀ-ch narodil coby nejstarĀjĀ- dĀ-tĀ do zahradnickĀ© rodiny Jeho otec zahradnĀil na panstvĀ- strahovskĀ©ho klĀjĀjtera premonstrĀjtĀ-, matĀ byl zahradnĀ-k v HoromĀ, Ā™icĀ-ch. JeĀjtĀ jako pĀtiletĀ½ se pĀ™estĀhoval s rodinou na jinĀ© premonstrĀjtskĀ© panstvĀ. PĀjtku nad OhĀ™Ā-.

Po zĀjkladnĀ-m vzdĀlĀjnĀ-, po vzoru otce a dĀdeĀka, nastoupil do uĀenĀ- v zahradĀjch hrabĀte F. A. Thuna v DĀĀĀ-nĀ. Po vyuĀenĀ- v roce 1840 pracoval v nĀkolika zahradĀjch nejen v ĀœechĀjch, ale i po celĀ© EvropĀ a to aĀ¼ do roku 1846, kdy byl pĀ™ijjat na mĀsto zahradnĀ-ka v obchodnĀ-m zahradnictvĀ- Louise van Houtte v belgickĀ©m Gentu.

Zde se dĀ-ky svĀ½m znalostem brzy stal vrchnĀ-m zahradnĀ-kem tropickĀ½ch sklenĀ-kĀ a pozdĀji, kdyĀ¼ se van Houtteho zahradnictvĀ- stalo stĀjtnĀ-m Āstavem, byl zde jmenovĀjn vrchnĀ-m zahradnĀ-kem.

JenĀ¼e to mu nestaĀilo, v roce 1855, to mu bylo 31 let, poprvĀ© odplul do JiĀ¼nĀ- Ameriky. Tam se vrĀjtil jeĀjtĀ dvakrĀjt. Stal se nejznĀjmĀjĀ-m sbĀratelem exotickĀ½ch rostlin, pĀ™edevĀjĀ-m orchidejĀ-, svĀ© doby. Objevil vĀ-ce neĀ¼ osm set orĀ latinskĀ© oznaĀenĀ- rostlin jeho jmĀnem ĀœRoetzliiĀœ je obsaĀeno ve dvou stech osmdesĀti devĀ-ti jmĀnech rostlin.

Autor ĀĀjnkou ve ZlatĀ© Praze si neodpustil Ājtiplavou poznĀjmku:

"Architekt, kterĀ½ podstavec a okolĀ- pomnĀ-ku upravoval, nejspĀĀj si zamĀnil Roetzla s Preslem a vyzvedl sochu bodrĀ©ho zahradnĀ-ka jako nĀjakĀ©ho hrdinu meĀe Āj pera, a ze zamĀ½ĀjlenĀ©ho pamĀjtnĀ-ku, jemuĀ¼ by bĀ½valo bylo zcela dobĀ™e nĀkde v zelenĀ©m zĀjkoutĀ- kĀ™ovin (ze kterĀ½ch by dobrosrdĀnĀ a nepovznesenĀ zĀ-ral), stal se opravdovĀ½ monument, jakĀ½ v Praze dosud nemĀj ani Hus, ani Ā½iĀ¼ka, ani JiĀ™Ā-k z PodĀbrad, ani PalackĀ½, ani DobrovskĀ½, ani HavlĀ-Āek, ani Neruda, ani - co jĀj vĀ-m, komu jsme jeĀjtĀ pomnĀ-k dluĀ¼ni anebo na ĀĀ- pomnĀ-k se v tu chvĀ-li u nĀjs pomalounku vybĀ-rĀj!"

ĀœIĀjnek vyĀjel v roce 1897, praĀ¼skĀ½m radnĀ-m tedy trvalo tĀ™inĀjct let, neĀ¼ schvĀjili umĀ-stĀnĀ-dĀjvno jiĀ¼ zhotovenĀ©ho pomnĀ-ku na KarlovĀ nĀjmĀstĀ-. Benedikt Roetzl nemĀl pomnĀ-ku v Praze zapotĀ™ebĀ-.

PomnĀ-k si postavil, nebo spĀĀje zasadil sĀjm.

HlavnĀ- mĀsto Mexika se jmenuje Mexico City Āœ nebo ĀipanĀlsky Ciudad de Mexico. NeoficiĀlnĀ se ale mu Ā™Ā-kĀj "MĀsto v eukalyptech." NenĀ- tam snad jedinĀj ulice, ve kterĀ© by eukalypty neboli blahoviĀnĀ-ky nerostly. CelĀ© Mexico City vypadĀj jako jedna obrovskĀj zahrada, protoĀ¼e eukalypty kvetou skoro bez pĀ™estĀjnĀ-. A co to mĀj spoleĀnĀ©ho s Roetzlem?

Po tĀ™iadvaceti letech toulek Amerikou se Benedikt vracel domĀ. MexickĀj republika mu Āosty svĀ©ho prezidenta Sebastiana Lerda de Tejady navrhla

krásně rozloučeně: aby během jednoho roku zde založil
veřejné sady, stromadnice v ulicích s nájakým hodným kvetoucím druhem stromů...
širokými, zelenými plochy, vodotrysky, umělými jezírky... Roesl tu nabídku přijal, a
stihl to za osm měsíců. Městem v eukalyptech je Mexiko City dodnes.

Do svého rodného

země se vrátil, když mu bylo už padesát let. Usadil se v Praze na Smíchově
a dříve si svěřil svěřením rostlin.

Publikoval

články o jihoamerické flóře, předvedl zkušenosti u nás i v zahraničí, dostávalo
se mu etnických poct, dostal i před od ruského cara. V jedenašedesáti letech zemřel.
14. února 1885 vyvěsili na domě č. 516 v Praze na Smíchově černý
prapor.

Na jeho pohřeb

se sjeli jeho přátelé a obchodníci, odborníci před rostliny z celého
světa. Nekrology plnily pouze zahraniční odborné časopisy.

Češi ho

považovali za Němce, nebo Angličana, jedině ze zahraničí ho tisku se mohli
dozvědět, jakého měli ve světě slavného rodáka. O botanikovy smrti
se psalo v novinách ve Francii, Anglii, Belgii, Rusku, Holandsku i Německu a
slavný francouzský botanik Eduard André o Roeslovi prohlásil: "Byl to
největší a nejvládnější sbíratel rostlin devatenáctého století."

Prahu jeho smrt

nikterak nevzrušila.

Právě: "Kdo

zemřel?"

"Ale... majitel tady tohohle

domu. Nájaký pan Roesl... Benedikt Roesl."

Muž, který svěřil

pomník dostal omyl deeres